

11e zon B-j (171612018): Ez. 17,22-24+ Me 4, 26-34: "Terwijl de boer slaapt"

Beste mede-zaaiers,

Land- en tuinbouwers hebben weinig garanties in handen: zij blijven afhankelijk van weersomstandigheden, van economische factoren, van ziektes bij planten, dieren en mensen. Het vraagt véél inspanning en misschien nog méér vertrouwen.

Jezus vergelijkt dit met de groei van het Rijk Gods.

Rond het jaar 70 van onze tijdrekening vroegen de eerste lezers van het Me-evangelie zich af 'of er van Gods Koninkrijk nog wat zou overblijven'... want christenen werden toen fanatiek vervolgd.

De 2 parabels van Jezus -die we beluisterden- wilden daarbij uitzicht en hoop brengen... (Voor gelovigen vandaag is dit niet anders: ondanks veel goede wil en inzet laten resultaten op zich wachten). Wij kénnen wellicht zo'n parabels... maar zien we nog de bevrijdende kracht ervan, in ons gelovig zoeken naar zingeving?

Zonder medewerking van mensen, raakt het zaad niet in goede grond.
(Het schilderij van Vincent Van Gogh geeft dit treffend weer - en Freddy Maetens heeft dit schitterend gekopieerd -). Maar als het zaaien gebeurd is, kunnen we enkel wachten. 'Terwijl de boer slaapt' kiemt het zaad en geeft de aarde groeikracht. Luc Blomme, die hier ooit tentoonstelde, maakte toen voor Lieve dit schilderij.

Het Woord van het evangelie wordt in onze wereld, dikwijls verloren gezaaid. Maar mensen mogen erop vertrouwen, dat God Zijn werk doet: al duurt 'de nacht' soms lang... Hetzelfde ervaren mensen, die een geliefde verloren. Want ook zij maken een moeilijke, donkere tijd mee. Maar de hoopvolle verwachting van nieuw leven-na-de-dood maakt ons geloof in Jezus' verrijzenis zinvol.

Gods Koninkrijk is een dynamische werkelijkheid, en de parabel relateert krampachtige pogingen van kerkmensen, om dit Rijk uit te drukken in cijfers en percentages "met hoeveel zijn we nog?" Wacht toch, tot de oogst rijp zal worden, al kan je niet weten wanneer en hoe dit gebeurt. *(We zullen het straks zingen: "Wil je wel geloven dat je vrede wint, als je vol vertrouwen leeft zoals een kind, als je het geloof hebt van een mosterdzaad, groeit de liefde uit boven haat.")*

In de 1e lezing vergeleek Ezechiël dit - in de tijd van de Babylonische ballingschap - met het topje van een machtige cederboom. De Heer deed die boom verdorren, maar plantte een twijgje op de berg, zodat de vogels in de schaduw van zijn takken konden nestelen. Wij mogen in alle kwetsbaarheid leven als een onooglijk twijgje, en we mogen blijven geloven in Gods droom van vrede en liefde.

Anders dan in gelijkenissen sprak Jezus niet.

In onze liturgie en in bv. het bijbelleer-huis, dat we deze week hielden, hopen we dat Zijn Geest ons inspireert, om te blijven geloven in de groeikracht van Gods Koninkrijk.